

SV. PĒTERA DRAUDZES ZIŅAS

Nr. 98. Vuddeilē

2014. g. marts un aprīlis

PĀRDOMĀM GAVĒŅU LAIKĀ

Mateja ev. 6:1-8,16-21

No gada uz gadu mēs dzīvojam garīgā tuksnesī neapzinādamies cik izslāpuši un izsalkuši pēc Dieva tuvuma, Viņa Mīlestības un Žēlastības mēs esam. Tāpēc Baznīca reizi gadā, piedāvā mums Gavēņa/pārdomu laiku sagatavot sevi Jēzus augšāmcelšanai, līdzīgi Adventa laikam, kad mēs sagatavojam sevi Kristus nākšanai pasaulē.

Gavēņa laiks ir paredzēts, lai kristietis, lai mēs vismaz reizi gadā, izvērtētu savas sirds skaidrību, savu ticības pārliecību, savu attiecību ar Dievu, savu rīcību ar līdzcilvēkiem un savu mērķi dzīvei. Lai mēs ieskatītos sevī ar mīlestību, atzītu un pieņemtu savas gaišās un tumšās tieksmes; sev piedotu un sevi mīlēt tādu kādi mēs esam, kā mūs mīl Dievs.

Gavēnis ir dvēseles, prāta un ķermeņa pavasaļa tīrīšanas laiks — līdzīgi pavasaļa mājas tīrīšanai. Tas ir treniņš ne tikai gavēņu laikam, bet arī visam gadam; un ne tikvien visam gadam, bet visam mūžam. Tas ir 40 dienu ceļojums mūsu garīgās dzīves tuksnesī, kur mēs nodarbojamies ar nopietnu gavēšanas, meditācijas un lūgšanas vingrinājumiem un savas sirds spodrināšanu.

Gadiem ejot, mēs nemanot esam savākuši savā sirdī visādus elku dievus—ģimeņu, darbvietu, sabiedrības, baznīcas un tautu. Šinī pārdomu laika ceļojumā mums ir iespēja no tiem atbrīvoties un iet pretīm jaunajam es un jaunai dzīvei. Ir laiks no tiem šķirties un nolikt tos malā, tā atbrīvojot vietu mūsu Tēvam — vienīgajam visa radītājam Dievam Tam Kungam.

Luterāņu tradīcijā gavēņa, jeb pārdomu, laiks kaut kāda iemesla dēļ nav iesakņojies. Un mēs šim laikam nepiegrīžam daudz vērtības līdz klusai nedēļai. Diemžēl, arī klusās nedēļas laiks ir sarucis tikai uz trīs dienām. Trīs dienas ir par īsu, lai mēs varētu kaut cik pārbaudīt savu sirds spožumu un iedziļināties Dieva neizmērojamā žēlastībā visai Viņa radībai. Šis laiks mums ir vajadzīgs, lai mēs gūtu no Dieva spēku mainīties un, lai līdzinātos Jēzum Kristum savā domāšanā, vārdos un darbos.

Lielās lūdzamās dienas paredzētā tekstā, Jēzus uzrunā, ne tikai Baznīcas vadību un sabiedrību, bet, arī mūs personīgi, lai mēs nesekojam rituāliem, tradīcijām un dogmām neapzinīgi. Viņš māca, ka mēs esam atbildīgi par to, kam mēs sekojam un ko piekopjam. Rituāli un tradīcijas pašas par sevi nav ne labas ne ļaunas. To vērtība nāk no tā, kā mēs tos pielietojam. Jēzus nemāca mums atmett rituālus un tradīcijas. Nē!

Viņš māca lai mēs pārdomājam, vai tas, ko mēs esam paraduši darīt, bez domāšanas, ir pilnvērtīgs un Dievam pieņemams, jeb tikai tukši skaņīgs paradums, kas gan apmierina mūsu ego, bet neaudzina mūs augt garā un Dievatziņā.

Viņš māca, lai mēs pārbaudām savu motivāciju ziedot, lūgt un gavēt. Vai mēs to daram, lai spīdētu laužu priekšā, jeb, lai būtu Dievam patīkami. Jēzus jautā Tev un man: Kas ir tava rituāla nolūks vai mērķis, un kādu atalgojumu tu par to sagaidi?

Mēs, cilvēki, nekā nedaram bez atalgojuma vai atzinības. Mūsu atalgojumi var būt dažādi. Minēšu tikai dažus: sabiedrībā - atzinības raksti un medaļi; ģimenē - atbalsts, uzslava un mīlestība; personīgā plāksnē - pašcieņa un pašlepnums; garīgā plāksnē - miers, mīlestība, tuvāks kontakts ar Dievu u.t.t.

Mums jāatzīst fakts, ka, ja mēs nekā negūsīm par savām pūlēm, tad mēs pārtrauksim sniegties pēc nospraustā mērķa. Nevienš nevēlas censties pēc kaut kā nevērtīga. Un visumā, to mēs arī nedaram, jo zinām, ka visam kam ir sava vērtība. Tā ir dzīves īstenība.

Jautājums ko Jēzus uzstāda ir: Pēc kādas mērauklas mēs mērojam sava mērķa vērtību — pēc cilvēku vai Dieva? Jēzus šo jautājumu paceļ trīs reizes, un trīs reizes Viņš dod vadlīnijas, mūsu izvēlētās rīcības atalgojuma izvērtēšanai. Un atkarīgi no mūsu izvēles, tās konsekvēntam rezultātam.

Kā pirmo piemēru, Jēzus ņem mīlestības dāvanu došanu, jeb ziedojumu tradīciju. Ja tu to dari, lai rādītu sabiedrībai cik tu esi turīgs un devīgs, un sagaidi no sabiedrības cildinājumus, vai piemiņas plāksni, tad, māca Jēzus, tava dāvana nenāk no sirds, bet gan no tava paša patmīlības. Un tev būs tikai sava īslaicīga alga. Jo, ja kāda iemesla dēļ, tu vairs neziedosi, tad sabiedrība tevi vairs arī necildinās, bet drīzāk atstums, jo tu vairs nebūsi tai vajadzīgs.

Bet, māca Jēzus, ja tu dod dāvanas no sirds, nesagaidāms nekādu atzinību no sabiedrības, tad tavs atalgojums nāks no Dieva. Dievs redzēdams mūsu sirds motivāciju, svētīs mūs un mūsu dāvanas vairākkārtīgi. Ja mēs dodam mīlestībā, mēs saņemam mīlestību pretīm, un tā nes svētību, ne tikai mums, bet visai sabiedrībai. Un mūsu seja, mūsu stāja un mūsu darbi atspoguļos Dievišķo mīlestības spēku mūsos.

Kā otro piemēru, Jēzus ņem lūgšanas rituālu. Jēzus nenoliedz lūgšanas vērtību, tās vajadzību, vai tās spēku. Bet gan uzsvēra lūgšanas vietu un laiku mūsu dzīvē. Šinī gadījumā Viņš uzrunā vairāk garīdzniekus nekā lajus.

Mums nav tālu jāmeklē piemērus, jo arī latviešu garīdznieku saimē ir mācītāji/jas, kuri izmanto lūgšanas brīdi, lai spīdētu ļaužu priekšā ar savām runas dāvanām. Dažreiz tie tā aizraujas ar savi, ka lūgšana kļūst par sprediķi Dievam.

Tādi, brīdina Jēzus, gūs savu īslaicīgo atzinības algu no sabiedrības. Ķermenim novecojoties, atmiņa un prāta skaidrība zūdīs, un to publiskās lūgšanas cietīs, jo viņu daiļrunība nebūs vairs tik daiļa.

Lai lūgtu Dievu, nav vajadzīga daiļrunāšanas dāvana, māca Jēzus, bet gan sirds mīlestības vēlme, vienkāršos vārdos aizlūgt par sevi vai otru, katrā brīdī, kad ir vajadzība – kaut vai ceļā uz darbu, veikalu vai veikalā. Vienkāršai īsai lūgšanai, kas nāk no sirds, ir neizmērojams spēks, māca Jēzus, un Dievs to atmaksās ar atvieglinājumu tam par ko tu lūdz un svētīs arī tevi ar Savu mīlestību.

Trešā tradīcija ko Jēzus piemin ir gavēšana, un tā attiecās arī uz mums, luterāņiem. Kaut gan mēs gavēšanu nepiekopjam, šo mācību mēs varam attiecināt uz kvieņu rituālu ko mēs piekopjam, lai rādītu sabiedrībai cik esam reliģiozi.

Jēzus mūs brīdina trešo reizi: Neviena tradīcija, neviens rituāls, kuŗa piekopšana nenāk no sirds, nenes svētību nevienam – ne rituāla piekopējam, ne sabiedrībai. Bet, ja viss ko mēs daram nāk no sirds mīlestības – Dievs atmaksās vairākkārtīgi gan sabiedrībai, gan tev pašam.

Gavēņa laika pārdomu temu Jēzus formulēja Mt. ev. 6. nod 1. pantā, kuŗu es mazliet parafrāzēju: “Sargaities, ka jūsu taisnība (labāks tulkojums būtu, pazemība) ... Tātad: “Sargaities, ka jūsu pazemība nav tāda, kas grib spīdēt ļaužu priekšā, jo tad jūs nesāņemsit atalgojumu no jūsu Tēva debesīs.”

Jēzus mūs aicina atgriezties no mūsu garīgi izkaltušā tuksneša un sekot Viņam priekšzīmei jau šodien, jo mūsu mūža laiks ir īss. Izmantosim šo pārdomu laiku, lai turpinātu censties kļūt par spožākiem Dieva gaismas nesējiem mūsu pasaulē.

Vai mēs atlicināsim kaut vai 15 minūtes dienā, lai pārdomātu Dieva žēlastības nozīmi sev personīgi un, lai Viņam par to personīgi pateiktos? Domāju, ka vairums no mums to nedarīs. Un tas ir žēl, jo zaudētāji būs mēs.

Ir tradīcija gavēņu laikā no kaut kā atteikties. Tam blaku es ierosinu gavēņu laikā pieņemt arī kaut ko jaunu – kā piemēram, ikdienas meditācijas un lūgšanas praksi. Tad pārdomu laiks nebūs nospiedošs, bet celsmīgs, jo mēs izjutīsim Dieva mīlestību un žēlastību, kuŗas ir celsmīgas.

Gavēņa laiks būs nozīmīgs mums tikai tad:

- kad mēs centīsimies mainīties, lai tuvāk līdzinātos savam Kungam, Jēzum Kristum savās domās, savos vārdos un savā rīcībā.

- kad mēs atvērsim savu sirdi un aicināsim Dieva Svēto Garu tur mājot un, kad dzīvosim pēc Dieva, ne sava, prāta. Uz to, lai Dievs Tēvs, Dēls un Svētais Gars mums palīdz. Āmen. *māc. Aina Pūliņa*

Nāciet uz Draudžu sadarbības kopas rīkotajiem PIEKTVAKARIEM

2014. gada 21. un 28. martā un 4. un 11. aprīlī, 13os Ciānas draudzes ēdamzālē

KO MAN NOZĪMĒ LABĀ VĒSTS?

21.martā māc. Oļģerts Cakars

28.martā māc. Ojārs Freimanis

4.aprīlī priesteris Jānis Meļņikovs

11.aprīlī māc. Gundega Puidza

DZĪVĪBAS GARS

Tā Kunga roka nāca pār mani, un Tas Kungs mani garā aizveda kādas ielejas vidū, kas bija pilna ar miroņu kauliem. Un Viņš mani vadāja starp tiem pa klajumu šurpu turpu, un to bija ļoti daudz, un tie bija pavisam izkaltuši. Un Viņš man jautāja: „Cilvēka bērns, vai šie kauli var kļūt atkal dzīvi?” Es atbildēju: „Kungs mans Dievs, Tu to zini.” Tad Viņš man pavēlēja: „Sludini šiem kauliem un saki tiem: jūs, sakaltušie kauli, klausieties Tā Kunga vārdu! Tā saka Dievs Tas Kungs šiem kauliem: Es iedvesīšu jums garu, ka jūs kļūstat atkal dzīvi. Jūs dabūsit dzīslas, miesu un ādu; un Es jums piešķiršu dvasu un dzīvības garu, lai jūs topat atkal dzīvi un atzīstat, ka Es esmu Tas Kungs.” Tad es sludināju, kā man bija pavēlēts. Un tur čirkstēja, kad es sludināju, un redzi, tur kustējās, kauli sadevās kopā cits ar citu. Un, kad es apskatījos, es redzēju, ka tiem bija dzīslas un miesa, un āda pārklāja tos, bet dzīvības gara viņos nebija. Tad Viņš man sacīja: „Cilvēka bērns, sludini dzīvības garam, saki tam: tā saka Tas Kungs: nāc, gars, no četriem vējiem un apdves šos nokautos, ka tie kļūst dzīvi!” Kad es tā sludināju, kā man bija pavēlēts, tad dzīvības gars nāca kaulos, tie tapa dzīvi un nostājās uz savām kājām, varen liels pulks. Redzi, tie saka: mūsu kauli ir sakaltuši, mūsu cerība ir zudusi, mēs esam beigti. Tādēļ sludini un saki tiem: tā saka Dievs Tas Kungs: redzi, Es atvēršu jūsu kapus un izvedīšu jūs, Mana tauta, no jūsu kapiem. Tad jūs atzīsiet, ka Es esmu Tas Kungs. (Ecehiēla 37:1—14)

Dzīvības spēks cilvēka izpratnē vienmēr ir palicis noslēpumu aizplīvurots, jeb, neviena dzīva radība līdz galam nespēj izskaidrot dzīvības fenomenu. Piemēram, kādā veidā neliels zaļš asniņš spēj „izurbties” cauri asfalta vai pat betona seguma kārtai? Vai arī cilvēka bērna ieņemšanas, augļa attīstības un viņa dzimšanas brīnums. Zinātniski daudzās lietas ir izskaidrojamas, tomēr ne visas. Tas ir tādēļ, ka dzīvība pieder Dievam un Viņš ar to dara, kā pats vēlas.

Pravietim Ecehiēlam Dievs atklāja dzīvības noslēpuma būtību, proti, dzīvību dod Dieva Gars. Jeb dzīvība rodas Dievam *personiski* pieskaroties pašam par sevi nedzīvam materiālam. Tas attiecas uz pilnīgi visu: uz miesu, uz tautu un uz Kristus draudzi.

Pirmo reizi šis dievišķais dzīvības pieskāriens ir redzams 1. Moz 2:7, kur Dievs, radījis cilvēku no nedzīviem pīšļiem, iedvesa viņa nāsīs dzīvības dvasu. Un, kā Raksti saka, *cilvēks tapa par dzīvu dvēseli.*

Pravietis Ecehiēls raksta, ka Tas Kungs viņu garā aizveda uz kādu ieleju, kas bija nedzīvu kaulu pilna. Šķiet, šodienas situācija pasaulē ir ļoti līdzīga—arī mums visapkārt ir daudz „nedzīvu kaulu”. Tie ir cilvēki, kuriem Dievs nav Kungs; tā ir mūsu liberālā, Dievu nemīlošā sabiedrības daļa, tie ir arī tie baznīcēni, kuŗi dievnamus apmeklē vienīgi senu ģimenes tradīciju, labā toņa un tamlīdzīgu motīvu dzīti. Vai ir iespējams šos „kaulus” atdzīvīnāt? Dievs saka, ka jā! Tas ir iespējams.

Mēs Ecehiēla grāmatā lasām šo Dieva izaicinājumu atdresētu pravietim un šodienas kontekstā visiem, kas seko Tam Kungam: „Cilvēka bērns, vai šie kauli var kļūt atkal dzīvi?” Pravietis tad atbild sakot: „Kungs mans Dievs, Tu to zini.” Tā ir visspēcīgākā atbilde, kādu esmu sastapis, atsaucoties uz Dieva izaicinājumiem.

Mums nav atbildes jāmeklē sevī un apstākļos, bet jāieklausās Dieva balsī, jo Viņam pieder dzīvības vārds. Bībeles tekstā varam izlasīt principus, kā šis Dzīvības vārds darbojas. Pirmkārt, ir jāsludina Tā Kunga vārds. Tas attiecas ne tikai uz garīdzniecību, jo saskaņā ar Jaunās Derības mācību, visi, kas Dievam tic, ir vispārējās priesterības mantinieki; tātad ikvienam kristietim ir uzdevums sludināt Tā Kunga vārdu. Sludinātais Vārds dara brīnumus, jo Dievs ir klātesošs savā vārdā.

Mēs lasām Ecehiēla grāmatā, ka dzirdējuši vārdu, kauli sadevās kopā un apauga ar dzīslām, miesu un ādu, bet tomēr tie vel nekļuva par dzīvām būtnēm. Otrkārt, dzīvībai ir vajadzīgs Dieva *personisks* pieskāriens. Tas ir spēcīgi attēlots mūsu Pestītāja augšāmcelšanas brīnuma ar eņģeļu klātbūtni, ar novelto akmeni un citām zīmēm, kuŗas pavada šo notikumu.

Pravietis Ecehiēls tādēļ saņem pavēli no Dieva *sludināt dzīvības garam*, lai tas nāktu un piepildītu nedzīvās miesas. Dzīvības gars ir Dieva Svētais Gars, *kas no Tēva un Dēla iziet*, ka to Lieldienās apliecinām ar Nīkajas ticības apliecības vārdiem. Dievs personīgi savā garā pieskaras nedzīvam ķermenim, un tas atkal top dzīvs.

Sludināsim dzīvības vārdu saviem tautiešiem un Dieva izklīdušai un dusošai draudzei, sludināsim un aicināsim Dzīvības Garu, lai tas nāktu un dotu jaunu dzīvību ikvienam, kam tas ir vajadzīgs, lai tie atzīst, ka Dievs ir Tas Kungs. Tad, kopā ar augšāmcelto Kristu, mēs būsim *varen liels pulks*, kas teic un slavē Dzīvības Kungu. Āmen.
Svētīgus Kristus Augšāmcelšanās svētkus! Mācītājs Ojārs Freimanis

DRAUDZES PRIEKŠNIECES ZIŅOJUMS

Mīļie draudzes locekļi!

Kad lasīsiet šīs Draudzes Ziņas ceru, ka pavasaris būs iešūpojies pie mums! Ir bijusi gara un sniega pilna ziema bet mūsu draudzes dzīve, ar dažiem grozījumiem, ir turpinājusies pilnā spēkā!

Jauki nosvinējām draudzes dibināšanas 17. gadadienas aceri ar pilnu programmu. Šis jubilejas dievkalpojums gan notika vienu nedēļu vēlāk nekā bijām iecerējuši negaidītā sniega puteņa un aukstuma dēļ.

Ceru, ka daudzi draudzes locekļi (kam būs iespēja) piedalīsies 2014. gada pilnsapulcē. Ar jūsu aktīvo atbalstu un ieteikumiem varam cerēt sasniegt pozitīvus rezultātus mūsu pasākumiem, kā mums izdevās pagājušā gadā!

Ceru, ka aprīļa mēnesis atnesīs pavasara īstās pazīmes – krāšņainus kokus, krūmus un puķes, un saulainas siltas dienas! Kaut ziemeļiem bija savs skaistums ar baltām sniega kupenām un ledus sasaldētiem koka zariem kas izskatījās kā mirdzoš kristalls tomēr pavasaris tiek gaidīts ar nepacietību! Šinī mēnesī svinēsim Kristus Augšāmcelšanos svētkus mūsu dievnamā un mūsu draugu un tuvinieku vidē ar pacilātām un pateicīgām sirdīm! Lieldienās, kā prasa tradīcija, ar prieku krāsojam olas, šūpojamies, meklējam krūmos ko zaķi noslēpuši. Pāri visam atcerēsimies Lieldienu īsto nozīmi un to atgādināsim mūsu jaunajai paaudzei!

Vēlu jums un jūsu piederīgiem svētīgas, priecīgas un gaišas Lieldienas ar Aizsila Zīlītes dzejas vārdiem:

Kristus Augšām Cēlies

Pēc drūmās sāpju pilnās nakts
Aust saules apmirdzētais rīts
Un izdzēš tumsas sāpju pēdas:
No kapa akmens vēlies,
Un Kristus augšām cēlies.
Liels brīnums atkal noticis,
Kas ļaužu prātus mulsina.
Kaps tukss – Viņš augšām cēlies, dzīvs,
Un tiem, kas Viņu meklēja,
Viņš deva spēku ticēt,
Ka Dievam viss ir iespējams,
Kas cilvēkam nav saprotams.
Kaps tukšs...Viņš uzcēlies,
Un mīt pie mums kā Labais Gans.
Sirds, gavilē un tici, ka Dievam viss ir iespējams!

Sirsnībā un draudzībā, Inese

JAUNA ZVAIGZNE

(Prāv. U. Cepures uzruna Sv. Pēterā draudzei pirms 17 gadiem, Ceļa Biedrs, 1997.g.marts)

„Es apgriezies vērot balsi, kas runāja ar mani, un, apgriezies, ieraudzīju septiņus zelta lukturus, lukturu vidū kādu Cilvēka dēlam līdzīgu, iegērbtu gaŗos svārkos un apjoztu ar zelta jostu ap krūtīm. Bet Viņa galva un mati bija kā sniegbalta vilna, Viņa acis kā uguns liesmas, Viņa kājas līdzīgas zelta metalam, krāsni kausētam un Viņa balss kā lielu ūdeņu balss. Viņam bija labajā rokā septiņas zvaigznes, no Viņa mutes izgāja zobens, abās pusēs ass, un Viņa vaigs spīdēja kā saule savā spēkā. Un kad es redzēju Viņu, es nokritu pie Viņa kājām kā miris, bet Viņš man uzlika savu labo roku, sacīdams: Nebīsties! Es esmu pirmais un pēdējais un dzīvais. Es biju miris un, redzi, Es esmu dzīvs mūžu mūžam, un man ir nāves un elles atslēgas. Tad nu raksti ko tu redzēji, kas ir un kas notiks turpmāk! Noslēpums par septiņām zvaigznēm, ko tu redzēji manā labajā rokā, un par septiņiem zelta lukturiem: Septiņas zvaigznes ir septiņu draudžu eņģeļi, un septiņi lukturi ir septiņas draudzes.” (Jņ.atkl.gr 1:12-20)

Vai tikai dzejniekiem brīv apjūsmot zvaigznes, kas uzlec un spoži mirdz pie tumšajām nakts debesīm? Vai tikai astronomiem lemts ar sajūsmu paziņot, ka ar spēcīgiem teleskopiem atklājuši kādu jaunu sauli, kādu vēl nekad neredzētu zvaigzni vai planētu?

Arī mēs, kas pulcējušies šajā mīlīgajā, ar rūpēm un mīlestību celtā un ar gādību uzturētā un izdaļotā dievnamā, varam apcerēt jaunu zvaigzni augšāmceltā un pagodinātā Pestītāja rokā, un jauno aizdegto zelta lukturi starp citiem svečturiem un lampām.

Latviešu evaņģeliski-luteriskā Sv. Pēterā draudze sāk savu dzīvi ar pirmo dievkalpojumu uz kuŗu mūs aicinājis pats baznīcas Kungs, sacīdams Tev un man: „Esi uzticīgs līdz nāvei, tad Es tev došu dzīvības vainagu!” (*Jņ.atkl.2:10b*)

Viens iespējams skatījums par to, ko piedzīvojam, ir Sv. Jāņa draudzes un Sv. Pāvila draudzes turpinājums: nekam nav jāaiziet zudumā! Viss ko viena vai otra draudze ir krājusi, guvusi un turējusi dārgu, tas viss atrod turpinājumu Sv. Pēterā draudzē. Prātā stāv līdzība, ko Dievs ierakstījis Latvijas zemē: no avotiem un strautiņiem ūdeņus saņēmušas, plūst Mēmele un Mūsa, līdz pie Bauskas tās saplūst vienā upē, kas nes Lielupes vārdu. Un saņemtie un krātie ūdeņi, apaugļojot apkārtējos laukus plūst tālāk uz Baltijas jūru.

Otrs skatījums ir, ka pats Radītājs Dievs, pieņēma gan Sv. Pāvila, gan Sv. Jāņa draudzi un veidodams izveidoja ko vēl nebijušu, proti Sv. Pēterā draudzi. Viena no pirmajām lūgšanām tad lai būtu, ka pēc iespējas drīzi jaunās draudzes locekļi spētu ar pārliecību teikt, „mēs” un „mūsu,” un apzināti mazinātu izteicienus kā „mēs un viņi,” „mūsu un viņu,” runājot par draudzi, kuŗas lukturis un zvaigzne ir sākuši mirdzēt Dieva debesīs.

Lai vairotos atziņa, ka draudze ir Dieva Svētā Gara darbs un Jēzus Kristus īpašums, ir labi, ka šajā pirmajā dievkalpojumā mēs vēršam savus skatus uz Kristu, kas sevi dara pazīstamu gan saviem uzticīgajiem mācekļiem, gan Jānim un viņa liecības dēļ – arī mums.

No laika gala ir bijušas ļoti dažādas atbildes uz jautājumu, ko Jēzus izsauc: „Ko sakāt mani esam?” – Mūsu laikos ar jaunu aizrautību pētnieki, teologi un literāti piedāvā savus gara augļus. Savos centienos noskaidrot kāds tas „vēsturiskais” Jēzus ir bijis, cits uzsver, ka vispirmām kārtām Jēzus ir skatāms kā sociāls reformātors; cits uztiepj, ka Viņš noteikti bijis politisks revolūcionārs, kamēr vēl cits ir pārliecināts, ka Jēzu varam izprast vienīgi tad, ja Viņu pieņemam kā reliģisku, Gara vadītu mistiķi. Jā, ir jau vēl arī tādi, kas pētīdami evaņģeliju nāk pie atziņas, ka Jēzus nebūtu varējis ne to, ne to teikt: nebūtu varējis brīnišķīgus darbus darīt. Pie tam vēl: norādītā laikā un vietā un veidā nemaz nebūtu varējis piedzimt! Beidzot vēl iznāk tā, ka Jēzus Kristus būtu sakarsētu ilgu un spēcīgu fantaziju radījums... Tam pretim mums ir mācekļa Pēterā un mācekles Martas apliecinājums: „Tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls!”

Un tā aizvien vēl sadzirdam lielu patiesību atziņā, ka Jēzus nav tik daudz pētījams, kā pielūdzams. Kad kāds nokļūst Pestītāja tuvumā, lai Viņu labāk iepazītu, tad no Viņa godības un varenības mulst prāts un ceļi paši padodas, -- mēs Viņa priekšā esam kā lūdzēji. Tad brīnišķā kārtā, šis gaismas apmirdzētais, gaismas izstarojošais Dieva Dēls uzliek savu labo roku un saka: „Nebīsties! Es esmu pirmais un pēdējais un dzīvais. Es biju miris un, redzi, Es esmu dzīvs mūžu mūžam, un man ir nāves un elles atslēgas.”

Kad pēc šādas sastapšanās cilvēks ceļas, viņš zina, ka dzīvo vienīgi no Dieva žēlastības un ka kalpot Kristum, gan ģimenē, gan draudzē, gan arī tautā, ir vislielākais pagodinājums, kam mēs tiekam aicināti. Un tā seko arī otrs lūgums, lai acis, kam dota Pestītāja žēlastību un patiesību skatīt, spētu ar Svētā Gara skaidrotu skatu raudzīties uz visu draudzi un uz draudzes locekļiem un uz citiem cilvēkiem. Draudze – no cilvēkiem veidota – ir arī garīga īstenība un tās dzīve, prieki, darbs, veiksmes un neveiksmes Kristum rūp.

Liecināšu šodien no savas pieredzes par to, ko varētu dēvēt par šķitumu un par īstenību. Verētu jau arī runāt par „purvu bridējiem,” kuŗu sejas vaibsti pat nesaskatāmi, jo viņiem dubļi ir mīļi un viņi ir notraipījušies. Tomēr man iznāk daudz vairāk saskarsmes ar mūsu veciem tēviem un vecām mātēm. Kad nu tie kļūst nespējīgi un cits dzīvo ar lielām sāpēm, citam zūd acu gaisma, citam spēja sadzirdēt, viņi sāk aizvien vairāk atgādināt telti, kas novecojusi un tikpat kā sadilusi. Apciemojot šos ļaudis, pirmais ko acs ievēro ir paretie sirmie mati, bieži tā pavirši sukāti, krunku pilnas sejas, - - kaulainas rokas. Ir tādi, kas slīgst dvēseles nospiešībā, varbūt pirmie vārdi izskan kā sūdzība vai pārmetums. Ārējais izskats nav necik pievilcīgs un sarunas bieži nav celsmīgas. Tad ir tāds brīdis, kad vaicāju sev: Kā Jēzus raudzītos ar savām acīm uz šo savu bērnu; ar acīm, kas kā uguns liesmas neapstājas līdz nav saskatīti dvēseles visapslēptākie kaktiņi? Un tad var notikt liela pārmaiņa; sirmie mati sāk rotāt krunkaino pieri, kā tādi sidraba pavedieni, un katra rievīņa sejā sāk liecināt par rūpēm un gādību, par došanu no sevis, par ciešanām, un pat patumšajās acīs iekrī it kā atspulgs no agrāko laiku prieka. Vai mainījusies arī mana uzruna un dzirdīgākas kļuvušas ausis? Nezinu, bet noteikti manāms ir kāds īpatnējs siltums; siltums, ko izstaro mīlestība. Un tad var labi saprast domu, ka ārējais cilvēks gan sadilst kā telts ēka, bet cilvēks kā garīga būtne, ko Kristus ir vārdā saucis Viņa kristībā, ko Svētā Vakarēdienā sev aizvien tuvāk vilcis un ar dzīvības vārdu barojis, ir Dieva bērns, mīlams un saudzējams.

Ja arī draudzes bieži maz atšķiras no labdarības biedrībām vai līdzīgi domājošo klubiem, tomēr kristīgā draudze ir Dieva radīta – Viņa svēts īpašums, kas savu dzīvību smeļas no Dieva Vārda, savu spēku un varēšanu no sūtītā Svētā Gara. Un ar garīgām saitēm katra draudze ir savienota ar visām citām, kas izveido vienu Baznīcu – Kristus miesu mūsu pasaulē.

Gerhards A. Krodels komentē par Atklāsmes grāmatu: „Ja draudzes ir degoši lukturi, tad tām ir jāspīd un jādod liecība, un tā kā pats Kristus ir lukturu vidē, tad Viņš ir savām draudzēm klātesošs. Viņš ir klātesošs, kā viens, kas tās mīl, kas tās ir pestījis un nolīcis, lai draudzes būtu Dieva valstības ķēniņi un priesteri (1:5-6).

Budams ar draudzēm, Kristus draudzes uzrunā caur Jāni. Tas, ka zvaigznes tiek identificētas ar eņģeļiem, veido tīri irōnisku apmaiņu. Hellēnistiskās pasaules ļaudis ticēja, ka zvaigznes nosaka cilvēku likteņus, iespējas un nemainīgo kosmisko kārtību. Jāņa vīzijas skaidrojums atklāj, ka zvaigznēm ir tieša radniecība ar draudzēm, -- tām mazām, nenozīmīgām kristiešu kopienām Mazāzijā!

Šīs draudzes iespaido pasaules vēsturi un cilvēces nākotni, jo viņas ir Kristus labajā rokā. Kā? Caur savām lūgšanām un dievkalpojumiem.”

Mans pēdējais un sirsnīgais lūgums Sv. Pēterā draudzei ir, lai jūs būtu pastāvīgi savās lūgšanās un uzcītīgi savos dievkalpojumos.

Prāvests Uldis Cepure, 1997.g.5.janvārī

[Sirsnīgs paldies Melitai Būdeniecei par prāv. Cepures rakstu]

Svētdien, 19. janvārī Sv. Pēterā draudzes dibināšanas 17. gadadienas atceres dievkalpojums ar vīru kora piedalīšanos; gadadienas saviesīgs pasākums un siltas pusdienas sekoja dievkalpojumam.

Māc. Ojārs Freimanis

Draudze 19.janvāra dievkalpojumā

Čikāgas vīru koris ar direģenti Māru Vārpu, Māc. Ojārs Freimanis, Uldis Pūliņš, Inese Stokes

Foto: E. Bilsēns

Dievkalpojuma sekoja Dāmu komitejas sagatavotas pusdienas. Labi paēduši un padzēruši, draudzes locekļi un viesi piedalījās mācītāja vadītās dziesmās un noklausījās Intas Dukas deklamācijas.

Jubilejas viesi

Inta Duka

Jubilejas viesi

Sveicam un Dieva svētību vēlam mūsu draudzes janvāra jubilāriem!

No kr: Elmārs Ēvele, Māra Skulte, Astrīda Mengele, Inta Duka, Inese Stokes

Mirdza Gaiķe ar Astrīdas cepto jubilejas kliņģri, māc. Ojārs Freimanis ar jubilāriem Haraldu Gaiķi un Kārli Robežnieku. Draudzes priekšiece Inese Stokes un Dāmu komitejas priekšiece Anita Briede-Bilsēna.

Foto: E. Bilsēns

Sveicam un Dieva svētību vēlam mūsu draudzes februāra jubilāriem!

No kr: Draudzes Dāmu komitejas priekšiece Anita Briede-Bilsēna, jubiāri---Inta Rāve, Silvija Ezera, Maija Zaimiņa, Ivars Freimanis, Pēteris Lapiņš.

DIEVKALPOJUMU UN SARĪKOJUMU KALENDĀRS

MARTĀ

- Svētdien, 2.,** Epifanijas laika pēdējā svētdiena – Mūsu Kunga apskaidrošanas diena.
10:00 – Dievkalpojums ar dievgaldu. Kafijas galds.
- Trešdien, 5.,*** Pelnu trešdiena. Gavēņa/Mūsu Kunga ciešanu laika sākums.
14:00 – Kopīgs dievkalpojums Ciānas baznīcā.
- Svētdien, 9.,** 1. svētdiena Mūsu Kunga ciešanu laikā.
10:00 – Plkv. O. Kalpaka un brīvības cīnītāju piemiņas dievkalpojums. Kafijas galds.
12:00 – Draudzes pilnsapulce.
- Svētdien, 16.,** 2. svētdiena Mūsu Kunga ciešanu laikā. (Leģionāru diena)
10:00 – Divvalodīgs dievkalpojums ar dievgaldu. Kafijas galds.
11:45 – Dāmu komitejas pilnsapulce. Dāmu komitejas valdes konstruēšanās sēde pēc pilnsapulces.
- Piektdien, 21.,** **13:00 – Piektdienas Ciānas draudzes ēdamzālē (māc. Oļģerts Cakars).**
- Svētdien, 23.,** 3. svētdiena Mūsu Kunga ciešanu laikā.
10:00 – Dievkalpojums. Kafijas galds.
- Piektdien, 28.,** **13:00 – Piektdienas Ciānas draudzes ēdamzālē (māc. Ojārs Freimanis).**
- Svētdien, 30.** 4. svētdiena Mūsu Kunga ciešanu laikā.
10:00 – Dievkalpojums. Kafijas galds.

APRĪLĪ

- Piektdien, 4.,** **13:00 – Piektdienas Ciānas draudzes ēdamzālē (priesteris Jānis Meļņikovs).**
- Svētdien, 6.,** 5. svētdiena Mūsu Kunga Ciešanu laikā.
10:00 – Dievkalpojums ar dievgaldu. Kafijas galds.
- Piektdien, 11.,** **13:00 – Piektdienas Ciānas draudzes ēdamzālē (māc. Gundega Puidza).**
- Svētdien, 13.,** **10:00 – Pūpolu svētdienas dievkalpojums. Bērniem nodarbības ar olu ripināšanu. Kafijas galds.**
- Ceturtd., 17.,*** **14:00 – Oikumēniskais Zaļās ceturtdienas dievkalpojums Sv. Pēterā baznīcā.**
- Piektdien, 18.,** **14:00 – Lielās piektdienas dievkalpojums ar dievgaldu.**
- Svētdien, 20.,** **8:00 – Lieldienas-Kristus Augšāmcelšanās dievkalpojums. Lieldienu rīta brokastis pēc dievkalpojuma.**
- Svētdien, 27.,** Baltā svētdiena. **10:00 – Dievkalpojums. Kafijas galds.**

MAIJĀ

- Svētdien, 4.,*** **10:00 – Sv. Pēterā un Ciānas draudžu iesvētību dievkalpojums Ciānas baznīcā. Kalpos abu draudžu mācītāji.**
- Piektdien un sestdien 9. un 10. maijā dāmu komitejas Ratnīcas un Maiznīcas tirgus. Ģimenes dienas dievkalpojums 11. maijā.**
- Kapu svētki Akāciju kapos 18. maijā, kalpos māc. Gundega Puidza.**

JŪNIJĀ

- Abu draudžu izbraukums 1. jūnijā plkst. 11:00 Ciānā.**
- * Reizēs, kad vienā dievnamā ir kopīgs dievkalpojums, otrā dievnamā dievkalpojums nenotiek.**

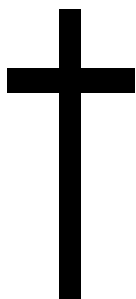
BĪBELES STUNDAS

Bībeles stundas Ciānas baznīcā notiek mēneša 1. un 3. trešdienā plkst. 12:00.
Sākot ar 2. aprīli mūsu māc. Ojārs Freimanis vadīs Bībeles stundu ciklu "Cilvēks."
Šajā ciklā ir paredzētas 5 temas:

- 1) Cilvēks — kas es esmu?
- 2) Cilvēks — kāpēc es esmu?
- 3) Cilvēks — kāpēc ar mani notiek sliktas lietas?
- 4) Cilvēks — kāpēc ar mani notiek labas lietas?
- 5) Cilvēks — kas es būšu rīt, pēc gada, pēc 10 gadiem...?

MĪLESTĪBĀ PIEMINAM

un izsakām līdzjutību piederīgiem...

VELTA AUZĀNE, dz. ROLLE

dzimusi 1927. gada 23. martā Rīgā, Latvijā,
mirusi 2014. gada 27. janvārī Rīgā un izvadīta 31. janvārī no Rīgas
Kremātorijas.

Piemīņas svētbrīdis Sv. Pēterā baznīcā 2014. gada 16.
februārī.

*Jēzus Kristus saka: „Patiesi, patiesi es jums saku: kas manus vārdus dzird un tic viņam, kas mani ir
sūtījis, tam ir mūžīgā dzīvība un tas nenāk tiesā, bet no nāves ir pārgājis dzīvībā.” (Jņ 5:24)*

Piemīņas svētbrīdis 2014.g.16.februārī Sv.Pēterā baznīcā

Velta Auzāne Baltā namā ar prezidentu un Bušs kundzi
un krustmeitu Viju Udenānu.

IN MEMORIAM

Velta Auzāne dzima 1927.gada 23.martā Rīgā. Divi gadi vēlāk piedzima māsa Biruta. Veltas tēvs, profesors Miķelis Rolle strādāja Latvijas Universitātes veterināra medicīnas fakultātē un māte saimniekoja mājās. Viņa atceras, ka tēvs bieži devās komandējumos, bija bieži aizņemts darbā, nāca mājās vēlu un tikai sestdienās un svētdienās visa ģimene bija kopā.

Agrā bērnībā vasaras viņa pavadīja Jūrmalā, Mellužos. Paaugot lielākām, Velta ar māsu vasaras pavadīja Rucavā pie tēva brāļiem, kuŗi tur saimniekoja katrs savā mājā. Tur māsas iemācījās visus lauku darbus, strādājot līdz visiem lauku radiem.

Veltas skolas gaitas iesākās Rīgas Franču licejā, kur viņa mācījās līdz 1944. gada pavasarim. 1939. gadā Rolles ģimene sāka dzīvot jaunuzceltā mājā Ivandes ielā 6.

Kad 1944. gada oktobrī krievu karaspēks ienāca Latvijā, ģimene Rucavā ar nepacietību gaidīja tēvu. 7. oktobrī viņš ieradās no Rīgas un bēgļu gaitas iesākās. Pa ceļam tie iebrauca Dunikas "Kalneniekos" pie tēva brālēna Jūra. Tēvs aicināja lai brauc ģimenei līdzī, bet viņi atteicās, jo tiko bija iegādājušies jaunu lauksaimniecības tehniku. Viņiem aizbraucot, tēva brālēns Juris ar savu dzīves biedreni palika savas mājas pagalmā. Velta domāja, ka tas bija liktenīgs lēmums jo Juris represiju rezultātā gāja bojā.

Tēva brāļa Jūra mājās Rucavas "Pomaros" sakrāva 2 vezumus, galvenokārt pārtiku un drēbes. Bija jau tikai vasaras drēbes, jo pavasari dodoties uz laukiem, ziemas drēbes nebija paņemtas līdzī. 9. oktobra rītā tēva krustdēls Vilnis no "Sūnām" atveda zirgu un ļoti lūdza onkuļi lai ņem viņu līdzī, bet Vilnis bija puskails, ģērbies tikai īsās biksēs un tā arī palika Rucavā. Velta atcerās, ka izbraukšanas diena bija skaista, saulaina, un vairāki pajūgi izbrauca tālumā. Ceļa malā viņa ieraudzīja zirga pakavu, un izlēca no ratiem un paņēma to ceļā līdzī.

Rati devās Mēmeles virzienā cauri Palangai. Lielākie bērni gāja kājām lai saudzētu zirgus un mazie sēdēja ratos. Naktī varēja redzēt ka Liepājā dega vienās ugunīs no krievu gaisa uzbrukuma. No rīta viņi ieradās Mēmelē, Klaipēdā. Pilsēta bija pilna ar kaŗavīriem un bēgļiem, mājas tukšas. No turienes viņi devās Tirzītes virzienā, bet nejauši satiktais latviešu kaŗavīrs brīdināja turp nebraukt jo krievi tur jau esot priekšā. Tā nu viņi devās atpakaļ uz Mēmeli, kur naktī pavadīja bunkurā kopā ar kaŗavīriem. Tēvs un onkulis Juris pārmaiņus visu naktī stāvēja pie vezumiem. Pienāca brīdis pārcelties uz Kuršu kāpām. Priekšroka bija kaŗavīriem, bet Veltas tēvs kaut kā sarunāja lai ģimene tiktu pārcelta līdzī ar prāmi. Apkārt sprāga bumbas, mira cilvēki. Dienās brauca pa Kuršu kāpām, naktīs gulēja zem ratiem.

Pomeranijas lielās muižas viņiem atļāva pārgulēt šķūnos un kutīs. Gadījās arī cilvēki, kuŗi ar drošsirdību piedāvāja netīriem bēgļiem pārgulēt pat istabā. Veltas tēvs vadīja tagad ap 100 pajūgu garu kolonnu uz Brombergu Polijā, jo paredzētais ceļš uz Kaļiņgradi jau bija slēgts. Kaut kur Pomeranijā vācu armijas kaŗavīri apturēja kolonnu un sāka atlasīt jaunos cilvēkus tranšejas rakšanai. Pirmās tika paņemtas Velta ar māsu Birutu. Tēvs atteicās kolonnu tālāk vadīt un sacēlās liela kņada un bļāustišanās. Armijas vīri nezināja ko ar bēgļu baru iesākt. Profesors Rolle prata vācu valodu un sarunās ar pavēles devējiem veicās. Rezultātā meitenes kāpa ratos un visi varēja braukt tālāk.

Brombergā Polijā bēgļus izvietoja skolā. Tur viņi gulēja uz grīdas bet mazgāšanās iespējas bija minimālas. Vācu armija atņēma bēgļiem visus zirgus un tur viņi ņodzīvoja vairākas nedēļas.

Drīzi tēvs tika norīkots ierasties Berlīnē, kur ģimene apmetās pie tēva studiju laika saimnieces, kuŗa uzņēma ģimēni ar neticamu laipnību un izguldināja baltās gultās. Pēc neilga laika profesors saņēma rīkojumu doties uz Čehiju un strādāt sēru stacijā armijas vajadzībām *Horasdowitz* pilsētīņā Bohemijā. Visu Rolles ģimēni ievietoja klosterī. Mūķenēm vieta bija ierādīta citur, un viņas strādāja par kalponēm vācu armijai. Kad mūķenes uzzināja ka Veltas ģimene ir bēgļi no Latvijas viņas kļuva laipnas un izpalīdzīgas. Tomēr drīzi vien arī klostera telpas bija jāatstāj armijas vajadzībām.

Ka jauno dzīves vietu ģimenei ierādīja ebrēju ģimenes dzīvokli, kura saimnieks bija aizvests uz Latviju tiesāšanai. Viņa sieva, čehiete, un dēls tika mitināti netīrās neapdzīvotās pagraba telpās, un viņiem pie apģērba bija jānēsā dzeltena zvaigzne. Veltas tēvs un māte abi runāja labi krieviski un tādēļ bija laba saprašanās ar saimnieci. Tā lūdza lai ļauj viņai ar dēlu dzīvot virtuvē, kuru Rolles ģimene nelietoja. Profesors izprasīja atļāuju no augstākās priekšniecības un tā arī saimnieka sieva un dēls virtuvē dzīvoja un sagaidīja vīra atgriešanos no Latvijas. Kamēr dzīvoja Čehijā, Velta ar māsu Birutu brauca uz tuvējo, no Berlīnes evakuēto vācu skolu. Daudzas skolas dienas skolnieki sēdēja pagrabā jo gaisa uzlidojumi notika biezi.

Krievu kaŗa spēkiem tuvojoties Čehijai, vajadzēja nokļūt uz Vāciju. Ģimene meklēja palīdzību pie franču un amerikāņu armijas. Paņemot līdzī tikai to ko varēja panest viņi ieradās tirgus laukumā ar dažām igauņu ģimēnēm un kapa smagās mašīnās. Iebraucot Vācijā Rolles ģimene nokļuva Bambergas vilcienu stacijā. Tur uzzināja, ka saradušies daudz bēgļu un tiem atļauts apmesties skolā. Velta ar vecākiem atrada vietu sev skolas bēniņos. Profesors Rolle, ka izglītots cilvēks tika ievēlēts par nometnes komandantu. Tur arī viņi sagaidīja kaŗa beigas un Vācijas kapitulāciju.

1946. gada pavasarī Veltas tēvs pārcēlās uz Mincheni jo tur tika dibināta UNRA universitāte. Mācības spēki un profesori no dažādām komunistu okupētām valstīm tika aicināti mācīt savā specialitātē. Velta ar māsu un māti pārcēlās uz Fišchbachas nometni pie Nirnbergas. Nometnē sāka darboties pamatskola un vidus skola, kurās mācīja Latvijas skolu skolotāji. Vācu valdība atzina šo vidus skolu kā pilnvērtīgu un tās beidzējus tiesīgus iestāties universitātē. Velta un Biruta tur beidza vidus skolu un tika Fišchbachā iesvētītas. Veltas tēvs tika uzaicināts atjaunot un vadīt veterināro fakultāti *Ludvigs Maximilliam* universitātē Minchenē. Tur viņš arī palika līdz pensijai.

Veltai pienāca galvojums no ārsta ģimenes *Eaton Rapids*, Mičiganā. Viņai neļāva sagaidīt ārstu komisijas lēmumus pārējiem ģimenes locekļiem. Viena viņa atbrauca uz Ameriku 1950. gada jūlijā. Māsai Birutai izbraukšanu noraidīja, tēvs atsauca darba piedāvājumu Amerikā un māte drīzi saslima.

Velta nostrādāja apsolīto gadu ārsta ģimene un slimnīca. 1954. gada septembri viņa beidza medicīnas māsu

skolu, Lansingā, Mičiganā. Viņa apprecējās ar Artūru Auzānu un pārceļas uz dzīvi Čikāgā. Šeit viņa strādāja slimnīcas pie operācijām un pabeidza *Northwestern* universitāti.

Veltai māte aizgāja mūžībā 1959. gadā un māsa Biruta 1967. gada. Abas mira Vācijā. Veltas tēvs mira Čikāgā 1979.gadā. Visi trīs ģimenes locekļi ir apbedīti Minchenes kapsētā. Kaut gan viņa ļoti centās, Veltai neizdevās pārvest tēva, mātes un masas mirstīgās miesas uz Latviju.

Velta pirmo reizi atgriezās Latvijā 1980.gadā, pēc tam 1982. gadā. Pēc Latvijas brīvības atgūšanas viņa atgriezās katru gadu. Velta atguva tēva mājas Ivandes ielā, kur ģimene dzīvoja pirms kara. Pēdējos desmit gadus Velta gandrīz katru vasaru pavadīja savā mājā Rīgā. Tur arī viņa bija pagājušo vasaru, kad krita un lauza gūžu.

Kad Artūrs saslima, Veltai kustība un laiks bija ierobežots. Pēc vīra nāves viņa saņēma ielūgumu no krustmeitas uz Balto namu, Vašingtonā, uz Ziemas svētku eglīti. Tur viņa, kā ielūgts viesis varēja baudīt smalkos svētku gardumus, redzēt visskaistākos svētku greznojumus, satikt pazīstamas sejas, un sasveicināties un fotografēties ar Amerikas prezidentu Bušu un viņa kundzi.

Velta beidzamos gados pēc Artūra nāves sāka domāt un runāt par atgriešanos uz pastāvīgu dzīvi dzimtenē. Sapratu, ka sirds viņai vilka uz mājām, tur kur radi un ģimene dzīvoja. Viņa mira 27.janvarī un 18. martā viņas urnu apbedīs Neretas novada Zalves kapos blakus Artūram.

Velta bija mans paraugs kā es varēju būt laba krustmāte savai krustmeitai. Viņa interesējās par manu ikdienu un manām cerībām. Katrā sarunā viņa man noprošīja, vai esmu laimīga, vai neesmu vientuļa, vai esmu apmierināta ar dzīvi? Vienmēr es paliku pārdomas. Es vienmēr atcerēšos savu krustmāti kā vienreizēju piemēru kā dzīvot dzīvi, kā dot un palīdzēt citiem, kur atrast prieku un kā izrādīt siltu mīļu dzīves garu. Viegla smiltis,...krustmāte Velta.

Vija Udenans

Veltas Auzānes piemiņai.

Ar Veltu iepazinās 80-to gadu vidū. Tolaik abas darbojāmies Sv. Jāņa draudzes padomē. Viņa bija ar visu sirdi un dvēseli iesaistījusies palīdzības darbā, apmeklēja slimos un vecos draudzes locekļus. Pateicoties Veltas mudinājumam, arī es drīz kļuvu par šī darba darītāju, gan tikai visai pieticīgā apmērā. Kad 1989.g.Latvijā sāka pūst brīvības vēšmas, domājām par to, kā atbalstīt draudzes dzimtenē. Nosūtījām dažus drēbju saiņus un toreiz Latvijā tik ļoti iecienīto pupiņu kafiju divām draudzēm-Jelgavas Sv. Annas un Rucavas draudzei. Tiklīdz drīkstēja sūtīt grāmatas, nosūtījām 7 lielas kastes ar Sv. Jāņa draudzes vecajām Dziesmu grāmatām, jo Latvijas draudzēm tādu nebija. Tā radās mūsu draudzes pirmās *māsu draudzes*. Vajadzību bija daudz: siltas pusdienas skolā mazturīgo bērniem māsu draudzēs, maksa par Zaļenieku pagasta bērnu dārza vecuma bērniņu (no nelabvēlīgām ģimenēm) uzturēšanu internātā visas nedēļas garumā, apavi, silti apģērbi, medikamenti. Līdzekļi bija vajadzīgi arī baznīcu remontiem, jo tās visu ilgo okupācijas laiku bija stipri nolaistas. Reiz gadā sūtījām vēstules Sv.Jāņa draudzes locekļiem un aicinājām viņus ziedot devīgi šo mērķu īstenošanai. Draudze bija ļoti atsaucīga. Tādēļ varējām atbalstīt iecerētos projektus.

Velta Auzāne kopā ar savu vīru Artūru vasaras mēnešos devās uz Latviju un parasti palika tur 3 mēnešus, īstenojot gan savas personiskās ieceres, gan darot palīdzības darbu, kuŗu viņai bija uzticējusi Sv.Jāņa draudze. Ar mūsu draudzes locekļu atsaucību un atsevišķu personu dāšnumu tika saziēdotas lielas summas. Palīdzību saņēma Augšāmcelšanās draudze, Černobiļas eksplozijas seku likvidēšanā cietušie, LELB Diakonijas centrs, ielas bērnu atbalsta centrs, Zaļenieku pagasta mazturīgo bērni (skolas pusdienām un ārstniecībai), zupas virtuve Āgenskalnā, LU Bērnu klīnika, Protezēšanas centrs un daudzas citas iestādes un indivīdi.

Viņa turēja rūpi par tautiešiem Čikāgā un tās apkārtnē. Kad Sv.Jāņa draudze pārdeva *Richmond* ielas baznīcu *Humboldt* parkā, Čikāgā, un atrada mājvietu Sv.Pāvila draudzes dievnamā, *Wood Dale, IL*, tā iegādājās busiņu draudzes locekļu vajadzībām. Gados vecāki ļaudis, kas paši dažādu iemeslu dēļ ar personisku auto vairs nebrauca, bet svētdienās gribēja būt savā baznīcā, izmantoja iespēju braukt ar busiņu. Sabiedriskā transporta uz šo pilsētu nebija. Tādēļ mūsu draudzes locekļiem vajadzēja kļūt par busiņa šoferiem. Un tādi arī radās Ulda Pūliņa, Ivāra Freimaņa, Ivāra Kēlera, Veltas Auzānes u.c. personā.

Galvenokārt tā bija „mūsu Veltiņa,” kā busiņa pasažieri viņu mīlīgi dēvēja, kuŗa svētdienās „savāca” 6 vai 7 uz baznīcu braukt gribētājus. Tas bija liels projekts, bija jāizstrādā stratēģija. Dažus vajadzēja uzņemt pie viņu dzīves vietām, citus-pie pazemes vilciena stacijas un aizvest līdz dievnama durvīm, lai tad pēc dievkalpojuma un sabiedriskas

sadzīves stundas pie kafijas galda visus atkal aizvzinātu atpakaļ uz Čikāgu. Kā zināms, attālumi Čikāgā ir lieli un vajadzēja daudz laika, lai visus izvadātu. Tā pagāja Veltas svētdienas.

Pirms apvienošanās ar Sv.Pāvila draudzi viņa kādus gadus bija Sv.Jāņa draudzes priekšiece. Šim darbam tika veltīts daudz laika un pūļu.

Ar prāv. Vārsberga iniciatīvu daudzi Ciānas un Sv.Jāņa draudzes locekļi, kam bija vajadzība pārcelties uz aprūpes namu, nonāca Arlingtonas Luterāņu mītnē, *Arlington Heights, IL*. „Ziedu laikos” tur dzīvoja 23 latvieši. Abu draudžu dāmu komiteju locekles reiz mēnesī apciemoja tautiešus šajā mītnē, līdz vedot bagātīgu cienastu. Mācītāji vadīja svētbrīžus, dalībnieki varēja dziedāt savus iemīļotos korāļus un pakavēties atmiņās priecīgākā noskaņā, parunāties savā mātes valodā. Kopā ar citām mūsu dāmu komitejas locekļēm tur gandrīz katru reizi bija arī Velta Auzāne.

Pēc Sv.Jāņa un Sv.Pāvila draudžu apvienošanās 1997.gadā un pārtapšanas Sv.Pēteru draudzē palīdzības darbs turpinājās, un Velta Auzāne to turpināja darī ar lielu atdevi.

Draudzes locekļiem novecojot, arvien biežāk radās vajadzība tikt pie ārstiem, uz slimnīcu, terapijām, pēc zālēm un pārtikas u.t.t. Vairākiem sava auto vairs nebija, daži nespēja iekāpt autobusus. Viņi griezās pēc padoma un palīdzības pie Veltas. Ļaudis viņai uzticējās. Tā pagāja neskaitāmas stundas, atsaucoties uz tautiešu lūgumiem. Velta ir palīdzējusi daudziem latviešiem-un ne tikai mūsu draudzes locekļiem-iekļūt vecu ļaužu aprūpes namos, likvidēt viņu iedzīvi, rēgulāri apciemot viņus arī pēc tam, kad viņi kļuvuši par šo namu iemītniekiem, turpinot rūpēties par viņu labklājību, kārtojot testamentāras formālītašas un apbedīšanas līgumus ar bērnu namiem pirms un pēc vajadzības rašanās. Velta ir stundām, arī veselām naktīm, sēdējusi pie slimnieku un mirēju gultām, uz klausot viņus, pasniedzot malku vēsa ūdens.

Viņa darbojās draudzes kapu komitejā, kas aprūpē latviešu kapu nodalījumu *Mt.Olive* kapsētā, sarunāja darbiniekus, kas par samaksu kopj kapus-stāda puķes, izravē nezāles, aplaista-pati bieži vien strādādama salīgtajiem palīgiem līdz.

Velta sevi neželēja. Pēc liktenīgā triekas epizoda 2011.gada janvārī viņa mēnešiem ilgi apņēmīgi strādāja grūtajās terapijas stundās, lai atgūtu locekļu vingrumu, kas viņai tikai daļēji izdevās. Tomēr līdz auto vadīšanai viņa netika. Slimība stipri ierobežoja viņas palīdzības darbu. Veltas parastais teiciens pēdējos gados bija: „Vēl ir tik daudz ko darīt-kaut nu paspētu visu izdarīt!”

Šodien sakām paldies un atvadāmies no nesavtīgas, krietnas personas, kuŗa tik daudz laba darījusi mūsu draudzes locekļiem, radiem, draugiem un līdzgaitniekiem.

Austra Kēlere

Vuddeilē, 2014.gada 16. februārī.

Mācītāja runas stundas –

Katrā laikā, iepriekš sazinoties ar mācītāju. Mācītājs labprāt jūs sastaps savās mājās, ciemos vai citur, kur vajadzēs.

Adrese: 706 Cross Creek Drive, Unit C10, Roselle, IL 60172

Mob. tālr.: 773-818-6965; e-pasts: ojars.freimanis@gmail.com.

Ja jums nepieciešams satikt mācītāju slimību un citu dzīves grūtību situācijā, zvaniet mācītājam, un viņš jūs apciemos ar vai bez dievgalda pēc vajadzības.

Lūdzam draudzes locekļus, kas vēlas likt ziedus uz altāra ģimenes vai citāda veida atceres gadījumos, sazināties ar Viju Reinfeldi – 847-394-0156 [vreinfelds@hotmail.com] – vai ierakstīt savu vārdu PUĶU KALENDĀRĀ baznīcas lejas telpā.

DĀMU KOMITEJAS ZIŅAS

Stipendijas vasaras latviešu nometnei, sagatavošanas skolai, vidusskolai un "Sveika, Latvija!" ceļojumam tiks piešķirtas tiem draudzes locekļiem kuŗi iesniegs lūguma rakstu Dāmu komitejai **līdz šī gada 17. maijam**. Stipendiju lūgumraksti jāsūta, *St. Peter's Latvian Ev.-Luth. Church, 450 Forest Preserve Drive, Wood Dale, IL 60191-1983, attn. Sv. Pēterā Dāmu komitejas priekšniece*.

Ratnīcas tirdziņš būs šī gada 9. un 10. maijā Mirdzas Gaiķes vadībā. Sāciet tīrīt skapjus, garāžas un dzīvokļus, un vediet liekās mantas, kas labā stāvoklī, uz draudzes garāžu! Varat dabūt oficiālu kvīti, lai drīkstētu atskaitīt ziedojumus no nodokļiem.

Anita Briede-Bilsēna Sv. Pēterā draudzes dāmu komitejas priekšniece

DĀMU DARBA GRUPO KALENDĀRS

MARTĀ V GRUPA – darba vadītājas:

DAINA CERA	773-685-0892
VELTA CUKURA	773-267-2448
INTA DUKA	847-215-4802
LĪGA EJUPE	708-505-4441
DACE FRIŠA	773-271-6028
ELISA FREIMANE	708-505-4012

Piedalās pēc spējām: ILONA ROZE --773-275-0272, INĀRA RUPEIKA --847-202-5065

APRĪLĪ VI GRUPA – darba vadītājas:

BAIBA BĒRZIŅA	773-283-6338
MAIJA BORISA	847-438-3114
RŪTA EICHENFELDE	630-953-2649
VELGA DRILLE-EIZE	708-383-9655
ALDA EIZE	708-383-9655
DAIGA EIZE	708-383-9655

Piedalās pēc spējām: GRETA GRABAŽA --847-437-9815; ANNA ĢELZE --847-923-5266;

VALDA SLIEDE --773-281-4438; ILGA VĪTOLIŅA --773-281-6177

MAIJĀ I GRUPA – darba vadītājas:

INĀRA BUNDŽA	773-878-7947
AUSTRA KĒLERE	773-625-4150
LILITA KRŪMA	630-832-7785
BIRUTA VĀRSBERGA	630-652-0630

Piedalās pēc spējām: RASA BĀBELNIECE--847-526-7069; DIĀNA BRUNA--708-460-4446

PĀRSLA GAGAINĒ	847-204-7863
INĀRA IEVĀNE	708-799-8636
RASMA KRAULE	773-271-7179
ZINTA LUCĀNE	773-237-6380
SIGRĪDA RENIGERE	773-539-2908
MĀRA SKULTE	630-323-2577
ILZE ŠMIDCHENA	773-275-1423
RITA ŠVALBE	708-562-0722

INESE STOKES	708-532-3471
INTA RĀVE	847-967-6349
VALIJA GALENIECE	847-823-3713
RITA GRENDZE	630-208-5905
BENITA LĀČKĀJA	847-692-2677
KRISTĪNA LAIMIŅA	773-248-9374
RASMA PRIEDE	847-869-3110
AINA PŪLIŅA	815-923-5919
ANDA SOKALSKA	630-833-8517

VIJA REINFELDE	847-394-0156
GUNTA KIRŠTEINA	847-359-5889
INGEBORGA RĀCENE	630-963-8588
INDRA RUDŽĪTE	630-279-4587
LŪCIJA SPRENNE	630-231-3229

SVEICAM UN VĒLAM DIEVA SVĒTĪBU UN VESELĪBU MŪSU JUBILĀRIEM

Martā – Kārlim Blumbergam, Uldim Briedim, Anitai Briedei-Bilsēnai, Edvīnam Būdeniekam, Aleksim Burvikovam, Dainai Cerai, Aldai Eizei, Anitai Gaiķei, Ērikam Kārķliņam, Dzidrai Kraulei, Ritai Kraulei, Dacei Kūlānei, Guntim Orem, Ausmai Pormalei, Aina Pūliņai, Rūtai Pūliņai, Uldim Pūliņam, Ievai Putniņai, Inārai Rupeikai, Gundaram Šīmanim, Valdim Slokenbergam, Austrai Treknais, Birutai Vārsbergai, Rūtai Veitmanei, Ārijam Vilemsonam.

Aprīlī – Ievai Briedei, Diānai Brunai, Nikolajam Burvikovam, Andim Ceram, Edgaram Ceram, Daigai Eizei, Gundaram Jēgeram, Mijai Jēgerei, Austrai Kēlerei, Daigai Kiršteinai, Ellai Magonei, Elisei Ozolai, Dacei Pencei, Irēnei Petrītei, Paulam Reinfeldam, Haraldam Robežniekam, Shana Salik, Lūcijai Sprennei, Makena Aija Stripniece, Ērikam Tomsonam, Markum Zušēvicam.

DRAUDZES LOCEKĻI PAPILDUS ZIEDOJUŠI

(no 15. decembra līdz 2014.g. 16. februārim)

	<u>DRAUDZES VAJADZĪBĀM</u>	<u>DRAUDZES ZINĀM</u>
Dzidra Kraule (1a2/22/13)	\$ 50.00	
Anita un Elmārs Bilsēni (12/22/13)		\$ 30.00
Valija un Modris Galenieki (12/24/13)	\$ 200.00	\$ 80.00
Vidvuds Sidrevics (12/24/13)		\$ 20.00
Inta un Andrejs Rāves (1/12/14)	\$ 100.00	
Ivars Kēlers (1/12/14)	\$ 70.00	
Daumanats Hāzners (1/12/14)	\$ 70.00	\$ 20.00
Inese Stokes (1/12/14)		\$ 50.00
Ināra un Jānis Ievāni (1/12/14)	\$ 100.00	\$ 50.00
Marks Ķirsons (1/12/14)	\$ 1,005.00	
Ināra Ķirsone (1/12/14)	\$ 150.00	
Māra Skulte (1/19/14)	\$ 100.00	
Elmārs Ēvele (1/19/14)	\$ 180.00	
Astrīda Menģele (1/19/14)		\$ 50.00
Edgars Menģelis (1/19/14)		\$ 50.00
Iveta Jurēvica (2/2/14)	\$ 40.00	
Ināra Kiršteina (2/2/14)	\$ 60.00	\$ 60.00
Aina un Juris Pūliņi (2/16/14)		\$ 40.00
Māra Vārpa (2/16/14)		\$ 20.00
KOPĀ	\$ 2,125.00	\$ 470.00

Jānis A. Ievāns

SV. PĒTERA DRAUDZEĒS DIEVKALPOJUMU PĀRSKATS

par 2013. gadu

- 2013. gadā kopā ir noturēti **53** dievkalpojumi, no kuriem **27** ar dievgaldu. Tāpat ir notikuši vairāki kopīgi dievkalpojumi ar Ciānas draudzi. Kopīgi dievkalpojumos ir piedalījušies **2259** dievlūdzēji, neieskaitot tos, kuŗi piedalījās kopīgajos dievkalpojumos Ciānā. Vidējais dievlūdzēju skaits ir bijis **43** katrā dievkalpojumā.
- Dievgaldu baznīcā kopā ir saņēmuši **496** cilvēki, vidēji **18** katrā dievkalpojumā ar dievgaldu. Apmeklējumos, kuru kopīgais skaits sastāda **13**, dievgaldu saņēmuši **36** cilvēki. Tātad, dievgalds šajā gadā ir izsniegts **532** reizes.
- Draudzē ir kristīti **4** bērni.
- Mūžībā aizgājuši **8** draudzes locekļi (no 2012.gada Mūžības svētdienai līdz 2013.gada Mūžības svētdienai), no kuŗiem esmu izvadījis 2 un 1, kuŗš mūsu draudzei nepiederēja.
- Kopīgi ar Ciānas draudzi ir iesvāktas iesvētes mācības **3** jauniešiem, no kuŗiem 1 Sv. Pēterā draudzē ar iesvētību dienu plānotu 2014. gada 4. maijā.
- Esmu novadījis **2** svētbrīžus KB latviešu skolā, vienu Valsts svētku aktā un vienu Pensionāru biedrības sanāksmē.
- Esmu vadījis kapu svētkus Olīvkalna kapos (Akāciju kapos kapu svētkus vadīja lektors Uldis Pūliņš) un sveču evētbriķi Olīvkalna kapos. Palīdzēju draudzei sagatavoties LELBāL Vidienes konferences rīkošanā mūsu baznīcā. Esmu izveidojis un uzturu draudzes mājaslapu: <http://www.svetapeteradraudze.org/>

Pārskatu sagatavoja: mācītājs Ojārs Freimanis

SV. PĒTERA DRAUDZES DIEVKALPOJUMU KALPOTĀJU SARAKSTS

Datums / Laiks

Kalpo

Martā

2. sv.,	10:00	Rūta Eichenfelde un Benita Lāckāja (dievgalds)
5. treš.,	19:00	Kopīgs Pelnu dienas dievkalpojums Ciānas baznīcā. Sv. Pēterā baznīcā dievkalpojuma nav.
9. sv.,	10:00	Ārija Bergmane un Andrejs Ezers (Plkv. O. Kalpaka piemiņas dievkalpojums)
16. sv.,	10:00	Ināra un Jānis Ievāni (dievgalds)
23. sv.,	10:00	Inta Rāve un Ilmārs Riekstiņš
30. sv.,	10:00	Kalvis Cers un Modris Galenieks

Aprīlī

6. sv.,	10:00	Anita un Elmārs Bilsēni (dievgalds)
13. sv.,	10:00	Maija Dombrovska un Inta Duka (Pūpolu svētdiena)
17. cetur.,	14:00	Austra un Ivars Kēleri (Zaļā ceturtdiena)
18. piekt.,	14:00	Guntis Kiršteins un Uldis Pūliņš (Lielā piektdiena-dievgalds)
20. sv.,	8:00	Mirdza un Arturs Gaiķi (Kristus Augšāmcelšanās svētki-LIELDIENAS)
27. sv.,	10:00	Rasma un Jānis Priedes

Maijā

4. sv.,	10:00	Kopīgs iesvētību dievkalpojums Ciānas baznīcā. Sv. Pēterā baznīcā dievkalpojuma nav.
11. sv.,	10:00	Pārsla Gagaine un Dace Pence
18. sv.,	10:00	Jānis Eizis un Andrejs Ezers
25. sv.,	10:00	Kalvis Cers un Ēriks Sprenne

Jūnijā

1. sv.,	10:00	Ruta un Ivars Freimaņi
---------	-------	------------------------

Ja nevar noliktā dienā kalpot, pērminderiem ir jāsarunā sev aizstājējs. Ja tas nav iespējams, lūdzu iepriekš paziņot pērminderu koordinētājam Pārslai Gagainei (847-204-7863; parslag@gmail.com). *Pārsla Gagaine*

Liturģiskās altārsegu krāsas 2014. gadā: No 16. līdz 23. februārim – zaļa; 2. martā – balta; no 9. marta līdz 6. aprīlim – violeta; no 13. līdz 17. aprīlim – sarkana; 18. aprīlī – melna; no 20. aprīļa līdz 1. jūnijam – balta; 8. jūnijā – sarkana; 15. jūnijā – balta; no 22. jūnija līdz 16. novembrim – zaļa; 23. novembrī – balta; no 30. novembra līdz 21. decembrim – violeta, vai zila; no 24. līdz 31. decembrim – balta. [Paldies Jurim Pūliņam par saraksta pagatavošanu].

ZIŅOJUMS – KAPU VIETU CENU PAAUGSTINĀŠANA

Olīvkalna kapsētā (Mt. Olive Cemetery) - Sv. Pēterā draudzes nodalījumā - iespējams iegādāties kapu vietas.

Cena Sv. Pēterā draudzes locekļiem - \$1,000.00

Pārējiem - \$1,200.00

Pašlaik draudzei nepārdotas ir 31 kapu vietas.

Viena urnas novietošanas vieta (niša) ir iegādājama Akāciju kapsētā par \$ 750.00.

Interesenti lūgti sazināties ar Ivaru Freimaņi (847-398-1067)

**„Neaizmirstiet viesmīlību! Svešiniekus uzņemdami, daži, pašiem nezinot, ir uzņēmuši eņģelus.” (Ebrejiem 13:2)
„Un svešinieku neapspied – jūs zināt, kā svešiniekam iet, jo paši bijāt svešinieki Ēģiptes zemē!” (2. Mozus 23:9)**

Mīļie LELBA draudžu locekļi, garīdznieki un darbinieki,

Kā katru gadu Ciešanu laikā, šogad saņemam šo aicinājumu no LELBA LIRS nozares – atcerēties tos, kas pasaulē meklē patvērumu no kara, vajāšanām, dabas katastrofām un citām ciešanām pasaulē.

LIRS ir *Lutheran Immigration and Refugee Services*, šī organizācija ir kalpojusi un gādājusi par bēgļiem kopš 1939. gada, to skaitā arī mums, latviešu Otrā pasaules kara bēgļiem. Tik daudzi no mums tika atbalstīti caur LIRS tajā grūtajā laikā, kad kļuvām, kā Bībele saka, par svešiniekiem. Šī gada 22. jūnijā, Pasaules Bēgļu dienā, LIRS atzīmēs 75. jubileju! Pa šiem gadiem organizācija ir gādājusi par 500, 000 bēgļiem un citiem patvēruma meklētājiem Savienotajās Valstīs. Arī mēs LELBA, gatavojamies atzīmēt šo jubileju draudzēs ar īpašu dievkalpojumu, par ko gādās LIRS nozare. Vēlamies būt pateicīgi Dievam un cilvēkiem, kas atcerējās parādīt viesmīlību mums, latviešu bēgļiem.

Globālie politiskie un citi procesi mums liecina, ka bēgļu skaits pasaulē nevis samazinās, bet aug. Šobrīd pasaulē ir 11 -14 miljoni cilvēku, kas bēg no kara un ciešanām. Katru gadu ASV ierodas ap 70, 000 bēgļu – pieaugušie un bērni. Viegļāk šo skaitli būtu iztēloties, ja salīdzināsim to ar *Michigan Stadium* AnnArborā, MI, kas var ietilpināt 109, 900 skatītāju. *Spartan Stadium* East Lansing, MI, ietilpinās 75, 005 skatītāju. No tiem, LIRS aprūpē apmēram 10, 000 katru gadu.

Pēdējos pāris gados ir radies arī pilnīgi jauns fenomens – mazgadīgie bēgļi. Bērni. Šie ir bērni lielākoties ap 15 gadu veci un arī jaunāki. Bērni, kas vieni paši atstāj savu dzimteni Dienvidamerikas valstīs un meklē patvērumu no bandu (*gangs*) vardarbības. Šie bērni bēg ne vien uz ASV, bet tendence ģeogrāfiski izplatās uz visām iespējamām patvēruma zemēm tuvumā. Katru gadu ASV ierodas ap 7000 šo bērnu! LIRS iesaistās ar citām kristīgām organizācijām, galvenokārt, atrodot šiem bērniem audžu ģimenes vai ģimeni, kas viņus adoptē kā savus bērnus. Nāk prātā Mozus dzimšanas stāsts (2. Moz. 2), nāk prātā Jāzeps un viņa brāļi (1. Moz. 37), un labās beigas gan Mozus, gan Jāzepa notikumā.

Būt par bēgli vai patvēruma meklētāju ir tikpat sena parādība cilvēces vēsturē kā cilvēce pati. Tas nav mūsdienu fenomens. Svētie Raksti ir pārbagāti ar stāstiem un liecībām par to, kā cilvēki piedzīvojuši apspiešanu, varmācību, karu un citu, kas licis viņiem meklēt patvērumu svešā zemē. Pazīstamākais mums būs Dieva tautas bēgļu gaitas tuksnesī pēc verdzības Ēģiptē. 40 gadus Israēla tauta bija bēgļi līdz nonāca apsolītajā zemē. Tur viņiem nācās sastapties ar izaicinājumiem un grūtībām iedzīvojoties svešajos apstākļos. Tur viņi mācījās nozīmīgu pieredzi, proti, ka Dievam dziļi rūp svešinieki un dzīves pabērni. Tāpēc, tagad arī pašiem jāmacās un jāizrāda viesmīlība svešiniekiem, kas meklē patvērumu pie viņiem apsolītajā zemē: „Jūs zināt, kā svešiniekam iet, jo paši bijāt svešinieki.” Neskaitāmi tēli Bībelē mums stāsta par tiem, kas meklē patvērumu! Tūlīt atkal nāk divi prātā - Marija un Jāzeps ar mazo Jēzu bēg no diktatora Hēroda dusmām un naida uz Ēģipti; un, labais samarietis - stāsts par to kā parādīt mīlestību bez diskriminācijas un aizspriedumiem par etnisku piederību.

Ciešanu laikā, pārdomājot Jēzus dzīvi, nāvi un augšāmcelšanos, nākas domāt arī par kristīgās baznīcas pašiem pirmsākumiem. Pēc Jēzus augšāmcelšanās, sāka veidoties pirmās kristīgo kopienas Jeruzalemē un arī sekoja vajāšanas, ko Kristus ticīgajiem bija jāpiedzīvo. Ticīgie izlēma bēgt no savām mājas vietām, pilsētām un zemes, glābjot savu dzīvību, un, sekojoši, labā vēsts aizsniedza jaunus pasaules galus (Apustuļu Darbi). Tā laiku pa laikam, Svētie Raksti atgādina par to, kā Dievs iejaucies piespiedu migrācijas procesos un lietojis grūtos apstākļus evaņģēlija labā. Ātri vien, kur veidojās kristīgās draudzes, tās tika atpazītas pēc viesmīlības prakses pret visiem svešiniekiem – kristīgiem un

pagānu. „Neaizmirstiet viesmīlību!” – mudina Ebreju vēstules autors. Šodienas pasaulē, kad mūsu uzskati ir tik dažādi attiecībā uz svešiniekiem mūsu vidū, kad mūsu debātes ir tik karstas, ka tās mūs polarizē, ir svarīgi atcerēties – svešniecības un bēgļu jautājums atrodams pašā kristīgās identitātes sirdī. „Svešinieku neapspied – jūs zināt, kā svešiniekam iet, jo paši bijāt svešinieki Ēģiptes zemē!” – vai jebkurā zemē, kur nu mēs katrs tagad dzīvojam.. Bēgļu un svešinieku parādības pašā sirdī ir atrodamas cilvēka ciešanas, sāpes un sauciens pēc palīdzības. Ko darīsim?

Pateicos visiem, kas ziedojuši aizvadītājā gadā! Šķiet, ka vajadzību ir daudz un dažādas, kā arī daudz un dažādi mums tiek lūgts pēc atbalsta gan no LELBA, gan citurienes. Tomēr svarīgi ir, ka mēs piedalāmies ar to, cik varam. LIRS pateicās pat par vismazāko summu, ko ziedojam. Vajadzība ir liela un tā nebeidzas. Galvenais ir, ka atrodam savā sirdī vēlēšanos ko darīt lietas labā un dot no sirds, ko varam atļauties. Katram dolāram ir nozīme, ja tas tiek tērēts Dievam par godu un dod mūsu līdzcilvēkiem svētību, kuri cieš - tāpat kā latvieši ir cietuši cauri kariem, genocīdiem, okupācijām, nežēlīgai varmācībai un apspiestībai. Lai Kristus svētība pavada visus dāsnos ziedotājus un lai Dievs svētī, ka šajā Ciešanu laikā vēl daudzas sirdis un rokas atveras Kristus viesmīlības un mīlestības darbam!

Māc. Ilze Larsen LELBA LIRS nozares vadītāja

Ziedojumi ir sūtāmi:

Lutheran Immigration and Refugee Service

700 Light Street

Baltimore, Maryland 21230

410-230-2700;

fax: 410-230-2890;

lirs@lirs.org

Tiem, kas vēlas ziedot ar kredītkarti, varat to izdarīt tieši LIRS mājas lapā: www.lirs.org/donate

MAKSĀJUMI DRAUDZEI

Sv. Pēterļa draudzes locekļu minimālais ziedojums - nodeva - ir: Pensionāriem - \$180.00 gadā

Pāri par 90 gadiem – atbrīvoti no maksājumiem, bet var ziedot

*Pārējiem - \$280.00 gadā**

Studentiem - atbrīvoti no maksājumiem ar paziņojumu, ka studē.

**Uz lūguma pamata draudzes valde var atbrīvot draudzes locekļus, kas dažādu iemeslu dēļ nav spējīgi kārtot savus maksājumus.*

Maksājumus pieņem draudzes kasiere Lūcija Sprenne vai Rūta Veitmane pēc dievkalpojuma baznīcas sarīkojumu telpā - lejas zāles dienviņu stūrī.

Lūdzu pārbaudiet, vai esat nokārtojuši savas saistības ar savu draudzi! Ar pateicību pieņemsim ziedojumus draudzes vajadzībām, Draudzes Ziņām un citiem mērķiem.

Maksājumi izdarāmi naudā vai ar čeku. Čeki rakstāmi angļu valodā: St. Peter's Latvian Ev.-Luth. Church

Maksājumus var arī kārtot pa pastu, nosūtot čeku: St. Peter's Latvian Ev.-Luth. Church

450 Forest Preserve Drive

Wood Dale, IL 60191-1983

Draudzes telpas var aizrunāt, sazinoties ar Uldi Pūliņu:

Mājās - 630-759-8314; mobilais - 630-244-4090; ē-pasts - urpulins@att.net

DRAUDZES ZIŅAS

St. Peter's Latv. Ev.- Luth. Church
450 Forest Preserve Drive
Wood Dale, IL 60191-1983

Draudzes mācītājs: Ojārs Freimanis
773-818-6965; ojars.freimanis@gmail.com

Draudzes priekšniece: Inese Stokes
708-532-3471; ineses@ameritech.net

Dāmu komitejas priekšniece: Anita Briede-Bilsēna
630-279-9664; anitaBB@comcast.net

Kasieres:

Rūta Veitmane 847-398-2631

Lūcija Sprenne 630-231-3229

Draudzes priekšnieces palīgs un telpu pārzinis: Uldis Pūliņš
630-759-8314; urpulins@att.net

Tālrunis baznīcā: 630-595-0143

Sv. Pēterā draudzes mājas lapa: [HTTP://www.svetapeteradraudze.org](http://www.svetapeteradraudze.org)

Draudzes Ziņu koordinētāja: Ruta Freimane. Autori ir atbildīgi par rakstu saturu un pareizrakstību.
Raksti nākošajām Draudzes Ziņām jāiesniedz R. Freimanei (rfreimanis@comcast.net) līdz 15. aprīlim.